

РЕШЕНИЕ

№ 140

гр. С., 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети ноември
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ради Ив. Йорданов

при участието на секретаря Юлиана Д. Божилова
като разгледа докладваното от Ради Ив. Йорданов Търговско дело №
20211800900201 по описа за 2021 година

Ищецът Г., със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „Граф Игнатиев” №2 ет.4
е предявил срещу С. В. М. ЕГН***** с адрес: гр.И., ул. „Хелице“ №21, обл. С., иск с
правно основание чл.558 ал.7 КЗ във връзка с чл.557, ал.1 т.2 б. „а“ КЗ във вр. с чл.45 от ЗЗД
и по чл.86 ЗЗД, за заплащане на сумата от **41690,-лв.**, представляваща обезщетение по щета
№210217/26.06.2018г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на настоящата
искова молба до окончателното изплащане на сумата и направените по делото разноски.

Г. изплатил по щета № 210217/26.06.2018г. обезщетение за неимуществени вреди и
свързаните с тях имуществени вреди, общо в размер на 41 690,00 лв. на С.Н.Ц., в качеството
си на пострадал, като пешеходец при ПТП, настъпило на 23.04.2016г.

Виновен за катастрофата, съгласно влязла в сила Присъда по НОХД №523/2017 по
описа на РС И. е ответникът С. В. М., който управлявал мотоциклет „Априлия Рали“ с ДК
№ РВ 5596Х, без сключена задължителна застраховка „ГО“ към датата на ПТП, по справка
на ИФ на ГФ и Констативен протокол за ПТП.

ПТП настъпва при следния механизъм:

На 23.04.2016 година на междублоков път в ж.к. „Скорпион“ гр.И., до бл.20, се
движел неправоспособният М., управлявайки мотоциклет „Априлия Рали“ с ДК № РВ
5596Х, в същия момент пресича пътя С.Н.Ц., настъпва удар между предната част на
мотоциклета и лявата страна на пешеходеца.

Вследствие на ПТП пострадалия С.Н.Ц. е получил травматични увреждания.

В нарушение на чл. 249 във вр. с чл. 259 от КЗ (отм.) сега чл. 461 във вр. с чл. 483 от

КЗ ответникът управлява увреждащия мотоциклет без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП.

С.Н.Ц. се обърнал към Г. за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди чл. 557 от Кодекса за застраховането - без сключена задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ за мотоциклет „Априлия Рали“ с ДК № РВ 5596Х и по образувана щета № 210217/26.06.2018г., УС на ГФ му определи обезщетение за неимуществени вреди и свързаните с тях имуществени вреди, общо в размер на 41 690,00лв., за нанесените травматични увреждания. Така определените обезщетение е изплатено на адв. Б.П. на 06.07.2018г., съгласно нотариално заверено пълномощно.

Ищецът Г. поканили ответника С. В. М. да възстанови изплатеното от Г., но и до днес лицето не е погасило задължението си.

Ищецът Г. моли съда на основание чл.45 ЗЗД и чл. 558, ал. 7 от Кодекса за застраховането, да осъди С. В. М. да заплати на Г. исковата сума от 41 690,00 лв. (четиридесет и една хиляди шестстотин и деветдесет лева), представляваща изплатеното от Г. обезщетение по щета № 210217/26.06.2018г. обезщетение за неимуществени вреди и свързаните с тях имуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на завеждане на настоящата искова молба до окончателното изплащане на сумата и направените по делото разноси и юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл.367 ал.1 от ГПК ответникът С. В. М. е подал писмен отговор.

Не оспорва факта на настъпилото ПТП, настъпилото телесно увреждане по отношение на С.Н.Ц..

Твърди, че е налице съпричиняване от страна на Ц. за настъпване на ПТП-то. Това е доказано, на първо място, от приложените доказателства към исковата молба. Видно от мотивите към присъдата, изрично е посочено че пострадалият, заедно с приятели са употребявали алкохол. Ц. системно употребява алкохол.

Изплатеният размер на обезщетението от ищеца е изключително завишен. Става въпрос за една средна телесна повреда и една лека телесна повреда.

Средната телесна повреда, изразяваща се в счупване на двете кости на лявата подбедрица се явява „трайно затруднение на движението на долен ляв крайник за срок повече от 30 дни“. Срокът за възстановяване, при проведено своевременно лечение е 2-3 месеца. Сумата от 35 000 лева е многократно завишена. Нещо повече, самият пострадал, отново, сам е допринесъл за по-дългият срок на възстановяване. Твърди, че пострадалият Ц. не е спазвал предписаните му препоръки за ХДР след изписването му от болницата на 26.04.16г. Това е довело до невъзможността Ц. да се възстанови бързо от полученото счупване. На следващо място, видно от представените медицински документи металната остеосинтеза е поставена септември месец, а ПТП е настъпило на 23.04.16г., т.е. 5 месеца по-късно.

По отношение на втората телесна повреда, тя се явява лека - „временно разстройство на здравето, неопасно за живота“. Става въпрос за рана на лява подбедрица с размери 5/3см. Тук определеният размер от 5 000лв. отново е завишен. При оперативно почистване и зашиване на раната възстановителният период е кратък.

Обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Това понятие се изследва за всеки случай индивидуално. Ответникът С. В. М. счита, че изплатеното обезщетение от ищеца е завишено и несъобразено с трайната практика на

съдилищата по такива случаи.

Предвид изложеното, моли да се постанови решение, с което да се намали размера на иска, поради завишаване от страна на ищеца на изплатеното обезщетение и съпричиняване от пострадалия.

етендира направените разноси.

Ищецът Г. в срок е подал допълнителна искова молба, с която моли, да бъде допусната и назначена комплексна автотехническа и медицинска експертиза с посочена задача.

Ответникът е признат за виновен с Присъда по НОХД №523/2017г. на РС гр.И..

Ответникът С. В. М. в срок е подал допълнителен отговор, като поддържа подадения.

Софийският окръжен съд, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и съгласно разпоредбата на чл.235 от ГПК намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от Присъда №24 от 06.02.2018г. по НОХД №523/2017 по описа на РС И. С. В. М. е признат за виновен в това, че на 23.04.2016г. при управление на мотоциклет „Априлия Рали“ с ДК № РВ 5596Х е нарушил правилата за движение по пътищата като по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на С.Н.Ц., изразяваща се в счупване на костите на лявата подбедрица, довело до трайно затруднение на движението на левия долен крайник на пострадалия, като е избягал от местопроизшествието и е управлявал без необходимата правоспособност, като му е наложено съответното наказание.

Видно от справка от информационната система към Г. мотоциклет „Априлия Рали“ с ДК № РВ 5596Х, управляван от С. В. М. е без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП 23.04.2016г.

Със заявление от 12.03.2018г. пострадалият е заявил пред ответника претенция за обезщетение за неимуществени и имуществени вреди. С платежно нареждане от 06.07.2018г. е изплатено на пострадалия обезщетение в размер на 41690,-лв.

С писмо с обратна разписка, връчена при отказ Г. е поканил ответника да му възстанови платеното обезщетение.

По делото се прие заключение на съдебномедицинска експертиза. От заключението се установява, че пострадалият С.Н.Ц. е получил следните травматични увреждания:

Открито счупване на костите на лявата подбедрица, изразяващо се в счупване на голямата и малката пищялни кости и разкъсно-контузна рана по предната повърхност на подбедрицата. Първоначално увреждането е лекувано консервативно с поставяне на гипсова имобилизация без да е извършена репозиция на фрактурите. Оперативно е обработена само мекотъканната травма. Липсата на костно срастване при наличната значителна дислокация на фрагментите е наложило извършването на оперативно лечение на по-късен етап, поради удължаване на срока на възстановяване. В случай спазване или неспазване на предписания хигиенно-диетичен режим не оказва влияние върху процесите на зарастване.

При подобни травми срокът на възстановяване е около 7-8 месеца, който срок е

започнал да тече след извършването на кръвната репозиция и метална остеосинтеза на фрактурата.

Разкъсноконтузната рана зараства в рамките на около 20-25 дни.

По делото се разпита свидетелката В.М.Й., която заявява, че познава пострадалия С., който си пие през деня, но не го е виждала да пие в деня на ПТП.

При така приетата фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съдът намира, че исквете са допустими и неоснователни.

Правното основание на исквете е чл.558 ал.7 КЗ във връзка с чл.557, ал.1 т.2 б. "а" КЗ във вр. с чл.45 от ЗЗД и по чл.86 ЗЗД.

Ищецът „Г.“ е предявил пряко срещу делинквента осъдителни иски за обезщетения за претърпени неимуществени и имуществени вреди, в резултат на ПТП, настъпило на територията на страната, от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на РБ и за което няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Влязлата в сила присъда на основание чл.300 ГПК е задължителна за гражданския съд относно авторството на деянието, неговата противоправност и виновността на извършителя. Видно от същата се установява, че С. В. М. на 23.04.2016г. при управление на мотоциклет „Априлия Рали“ с ДК № РВ 5596Х е нарушил правилата за движение по пътищата като по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на С.Н.Ц., изразяваща се в счупване на костите на лявата подбедрица, довело до трайно затруднение на движението на левия долен крайник на пострадалия, като е избягал от местопроизшествието и е управлявал без необходимата правоспособност.

Видно от приетата СМЕ срокът на възстановяване е около 7-8 месеца, който срок е започнал да тече след извършването на кръвната репозиция и метална остеосинтеза на фрактурата.

Съдът намира, че обезщетението за неимуществени вреди на пострадалия С.Н.Ц. за получените травматични увреждания: счупване на голямата и малката пищялни кости и разкъсно-контузна рана по предната повърхност на подбедрицата с оглед на справедливостта по чл.52 ЗЗД следва да се определи на 40000,-лв., поради което същото съответства на определеното и изплатеното от ищеца на пострадалия. Към това обезщетение следва да се добави и обезщетение за имуществените вреди, които също са заплатени в доказвания размер.

Съдът намира, че не се доказва възражението на ответника, че пострадалият чрез употреба на алкохол като пешеходец е съпричинил настъпването на вредите, поради което определеното обезщетение не подлежи на намаляване на основание чл.51 ал.2 ЗЗД.

Ето защо съдът намира, че предявените иски за обезщетения за имуществени и неимуществени вреди от Г. са основателни и като такива следва да се уважат в пълен размер.

Предвид изхода на делото и на основание чл.78 ал.1 ГПК на ответникът дължи на ищеца направените разноски в размер на 1667,60лв. д.т. и 300,-лв. юрисконсултско възнаграждение или общо **1967,60лв.**

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.558 ал.7 КЗ във връзка с чл.557, ал.1 т.2 б.“а“ КЗ във вр. с чл.45 ЗЗД, чл.52 ЗЗД и чл.86 ЗЗД **С. В. М. ЕГН******* с адрес: гр.И., ул.“Хелице“ №21, да заплати на „Г.“ с адрес гр.С. ул.“Граф Игнатиев“ №2 ет.4, сумата:

41690,-лв., (четиридесет и една хиляди шестстотин и деветдесет лева), представляваща обезщетение по щета №210217/26.06.2018г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба 12.10.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 ГПК **С. В. М. ЕГН******* с адрес: гр.И., ул.“Хелице“ №21 да заплати на „Г.“ с адрес гр.С. ул.“Граф Игнатиев“ №2 ет.4, сумата **1967,60лв.** (хиляда деветстотин шестдесет и седем лева и шестдесет стотинки), представляващи деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____